

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Η λάμψη από τα «Αγριογούρουνα» και την FIFA έπληξε τον ανερχόμενο σκοταδισμό στην πολιτική

Δύο άσχετα γεγονότα με έναν κοινό παρονομαστή, απέδειξαν την περασμένη βδομάδα πόσο ρηχός και αθεμελιώτος είναι ο ρατσισμός. Θα έλεγα, πολύ λάδι και ηγανίτες τίποτε, επειδή τα πουλημένα ΜΜΕ δίνουν μικρόφωνο και megáφωνο στους ακροδεξιούς μισανθρώπους. Στον κάθε Αδωνι και Βορίδη, στον κάθε Σαμαρά και Μπαλιτάκο, στην κάθε Πολίν Χάνσον και στον κάθε Ορμπαν ή Κουις. Ομως, η προσπάθεια για να σωθούν οι 12 μικρούληδες ποδοσφαιριστές της ομάδας «Αγριογούρουνα» και ο βουδιστής προπονητής τους στην Ταϋλάνδη, συγκίνησε την ανθρωπότητα που παρακολούθησε με κομμένη την ανάσα τις ηρωικές προσπάθειες εθελοντών από την οικουμένη. Οπως συγκίνησε η παρουσία έγχρωμων άσων τού ποδοσφαίρου, που έπαιζαν με τις εθνικές ευρωπαϊκών χωρών δίπλα σε ξανθούς και γαλανομάτηδες συμπαίκτες τους, στο φετινό Μουντιάλ που έληξε χτες το πρωί ώρα Αυστραλίας.

Ηρωας στη διάσωση των νεαρών πο-

δοσφαιριστών ήταν και ο αυστραλός αναισθησιολόγος από το Αντελάντι, Ρίτσαρντ Χάρις, που έζησε με τα παιδιά μέρα νύχτα και κολύμπησε μαζί τους στα λασπόνερα της σπηλιάς για να τα βοηθήσει να βγουν σώα και αβλαβή από την σκοτεινή κόλαση όπου ήταν αιχμάλωτα σχεδόν δύο βδομάδες.

Ο Ρίτσαρντ Χάρις, έσπευσε να προσφέρει εθελοντικά τις πολύτιμες γνώσεις και πείρα του, σε παιδιά άλλης εθνότητας και θρησκείας, αδιαφορώντας για τον μεγάλο κίνδυνο που θα αντιμετώπιζε, όπως ο ταϊλανδός στρατιωτικός δύτης που έχασε τη ζωή του στην κοινή επικίνδυνη προσπάθεια.

Οι έγχρωμοι παίκτες των ευρωπαϊκών χωρών έψαλαν με ενθουσιασμό τον εθνικό ύμνο της θετής πατρίδας τους και οι λευκοί συμπαίκτες τους πανηγύριζαν με αγκαλιές και φιλιές τις επιτυχίες των έγχρωμων συμπατριωτών τους.

Πάρτε για παράδειγμα τους μισούς Βέλγους και τους μισούς Γάλλους ή Αγγλους παίκτες, -όλοι δεύτερης ή

τρίτης γενιάς μετανάστες.

Ουσιαστικά αποτελούν την εκπλήρωση των ονείρων των γονιών τους και παππούδων τους, που άφησαν τη χώρα όπου γεννήθηκαν ψάχνοντας καλύτερες συνθήκες διαβίωσης στην Ευρώπη.

Αυτές οι ομάδες είναι μικρογραφίες μιας ιδανικής κοινωνίας: πολυπολιτισμικής, αποτελεσματικής, που κάνει την ετερογένεια όπλο, χωρίς ρατσισμό και μισαλλοδοξία στις τάξεις της.

Η Αυστραλία είναι τρανό παράδειγμα πολυεθνικότητας και πολυπολιτισμού προς μίμηση, με δεκάδες διαφορετικές φυλές και θρησκείες που ζουν αρμονικά, παρά τον διχαστικό λόγο και πράξεις των ολίγων ρατσιστών.

Στην Αυστραλία δεν χρειάζεται να είσαι ταλαντούχος ποδοσφαιριστής για να κάνεις προκοπή, ούτε είναι εμπόδιο η μαντίλα για την ενσωμάτωση των μουσουλμάνων γυναικών στην ευρύτερη κοινωνία.

Η μπουρκα, βέβαια, είναι διαφορετική περίπτωση που απαιτεί δια-

φορητική μεταχείριση για να προστατευτεί η γυναικεία αξιοπρέπεια και να επιβληθεί η ισότητα των δύο φύλλων, σ' αυτή την χώρα των ίσων δικαιωμάτων και ίσης μεταχείρισης. Ούτε πρέπει να αγνοήσουμε τις πολύχρονες και μεγάλες προσπάθειες της FIFA να αποβάλλει από τα γήπεδα τον ρατσισμό.

Ο σκοταδισμός δεν έχει θέση στις κοινωνίες μας τον 21ο αιώνα και μόνο το φως τού πανανθρώπινου πολιτισμού, κάθε φυλής και κάθε θρησκείας, μπορεί να τον σβήσει. Αν μερικές εκατοντάδες εθελοντές απ' όλο τον κόσμο μπόρεσαν ν' αποβάλουν το μίσημα της μισαλλοδοξίας μέσα στην σκοτεινή σπηλιά της Ταϋλάνδης, ασφαλώς μπορούμε και όλοι εμείς οι μοναδικοί άνθρωποι στο σύμπαν.

Και αν η FIFA μπόρεσε με την κόκκινη κάρτα να κλείσει τα στόματα των ρατσιστών, θα πρέπει κι' εμείς να δείξουμε κόκκινη κάρτα στους ρατσιστές ακόμη και αν είναι πλανητάρχης ή κομματάρχης, εχθρός της ομόνοιας στην ανθρωπότητα.

Εκλογικά

Φούντωσε η προεκλογική εκστρατεία για τις επαναληπτικές εκλογές σε πέντε βουλευτικές έδρες το Σάββατο 28 Ιουλίου. Το ενδιαφέρον για τις εκλογές αυτές είναι μεγαλύτερο από το συνηθισμένο, επειδή τα αποτελέσματα πιθανόν να επιρρεάσουν το πολιτικό μέλλον των δύο ηγετών, Μάλκολμ Τέρνμπουλ και Μπιλ Σόρτεν.

Ο Εργατικός ηγέτης θα βρεθεί σε πολύ δύσκολη θέση αν το κόμμα του χάσει έστω μια από τις έδρες του, επειδή θα είναι η πρώτη φορά σε 90 χρόνια που η αντιπολίτευση θα χάσει βουλευτική έδρα σε επαναληπτικές εκλογές.

Το ίδιο πρόβλημα θα αντιμετωπίσει ο πρωθυπουργός αν οι Λίμπεραλ δεν κερδίσουν έστω μια έδρα από την αντιπολίτευση, γι' αυτό έχει στο στόχαστρο τον Μπιλ Σόρτεν.

Αλλωστε, οι εκλογές θα είναι και δείγμα των προθέσεων τού εκλογικού σώματος για τις επόμενες εθνικές εκλογές σε λιγότερο από 12 μήνες.

Ειδικά, στις εκλογές της 28ης Ιουλίου οι ψηφοφόροι θα έχουν την ευκαιρία να ψηφίσουν με κριτήριο τις διαφορούμενες φορολογικές μεταρρυθμίσεις που προτείνει η κυβέρνηση Τέρνμπουλ.

Βαριά ονόματα

Στις επαναληπτικές εκλογές της 28 Ιουλίου, Λίμπεραλ υποψήφια για την βουλευτική έδρα Mayo στο Αντελάντι θα είναι μια γυναίκα με «βαρύ» όνομα, η Τζορτζίνα Ντάουனர், θυγατέρα και εγγονή πρωτοκλασάτων υπουργών σε Λίμπεραλ κυβερνήσεις στο παρελθόν.

-Ελα αφεντικό, δεν μπορώ να έρθω σήμερα στη δουλειά, πρόβλημα με το αμάξι -Τι έπαθε; -Θέλει βενζίνη

hysteria.gr

@kalinyhta jo

Με τέτοια... προσόντα, αν ζούσε στην Ελλάδα η κα Ντάουனர், μόνο το όνομά της θα ήταν αρκετό για να εξασφαλίσει μια καλή καριέρα στην πολιτική και μάλιστα σε ηγετική θέση.

Να αναφέρω μερικούς πρωτοκλασάτους της πολιτικής με προσόν το όνομά τους; Κυριάκος Μητσοτάκης, Φώφη Γεννηματά, Ανδρέας Παπανδρέου, Γιώργος Παπανδρέου, Ντόρα Μπακογιάννη, Κωστής Μπακογιάννης, Κώστας Καραμανλής, Αχιλλέας Καραμανλής, Μιχάλης Λιάπης.

***Τα «τζάκια» φαίνεται πως λειτουργούν όχι μόνο στην πολιτική αλλά σε όλους τους τομείς. Στο ερώτημα πόσες γενιές χρειάζεται για να ανέβει κάποιος κοινωνική κλίμακα επιχειρεί να απαντήσει έρευνα του ΟΟΣΑ.

Ο «κοινωνικός ανεγκυστήρας» φαίνεται πως δεν δουλεύει καλά σε πολλές βιομηχανικές χώρες, καθώς κατά μέσο όρο χρειάζονται πέντε γενιές για να καταφέρει κάποιος που προέρχεται από φτωχή οικογένεια να φτάσει στο μέσο εισόδημα στη χώρα του. Σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ, η Ελλάδα και η Ισπανία βρίσκονται πάνω από τον μέσο όρο, καθώς σε αυτές χρειάζονται 4 γενιές, ενώ στη Γαλλία και τη Γερμανία απαιτούνται έξι γενιές για να ανέλθει κάποιος στην κοινωνική κλίμακα.

Καλό!

- Ηντα μπανάνες είναι αυτές;
- Τσικίτα.
- Τσικοιτάω μωρέ, αλλά ήντα μπανάνες είναι αυτές;